

ת"פ 67181/12/21 - מדינת ישראל, מח"ש נגד מורדכי עמית בן סימון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 67181-12-21 מדינת ישראל נ' בן סימון
תיק חיצוני: 6431/2021

בפני   כבוד השופט אמיר דורון
מאשימה   מדינת ישראל
                מח"ש

נגד   מורדכי עמית בן סימון
נאשם   ע"י ב"כ עוה"ד איחסאן ווהבי

החלטה

החלטה

בקשה להמצאת מסמכים.

1. בתמצית: הנאשם, נגדו הוגש כתב אישום הכולל ביצוע עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(5) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (2 עבירות), סבור כי היה על המאשימה להעביר עניינו להליך של הסדר מותנה. מתוך שכן, עותר לקבל לידי הנתונים האגורים אצל המאשימה, מהם יוכל ללמוד כיצד פעלה במקרים דומים ואחרים, ואימתי העבירה תיקים דומים למסלול של הסדר מותנה או להליך משמעותי, זאת בחמש השנים האחרונות.

תמצית טיעוני הנאשם:

2. כאמור, הנאשם עותר לקבל מהמאשימה פירוט ההליכים שמח"ש העבירו למסלול משמעותי, בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בכלי ירייה ו/או איומים בנשק במהלך חמש השנים האחרונות. טען שבעניין הנאשם החליטה המאשימה להגיש כנגדו כתב אישום ולא בחנה אפשרויות נוספות שפגיעתן בנאשם פחותה, וזאת בהתאם לעיקרון המידתיות ובהתאם להלכת שוורץ.

העברת התיק למסלול של הסדר מותנה לא נבחנה על ידי המאשימה ולא יושמו בה אמות המידה שנקבעו בחוק ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

ב"כ הנאשם הגיש פנייתו למאשימה בבקשה לקבלת האמור (נ/1) ותגובתה כי החומר המבוקש מצוי באתר משרד המשפטים וכן באתר 'נבו' (נ/2). בנוסף הפנה לתיק 2970/15 (נ/3) שעניינו ביצוע עבירת איומים על ידי שוטר מג"ב, בכך שלאחר שכעס כי המתלונן מנע ממנו לבצע עקיפה, נסע במקביל לרכבו, פתח חלון רכבו, הניף נשקו וכיוונו לעבר המתלונן בכדי להפחידו.

ב"כ הנאשם טען כי על אף שנסיבות התיק שם חמורות מעניין הנאשם, התיק שם הופנה תחילה להליך משמעת ולאחר מכן להסדר מותנה. הוסיף, כי ככל שקיימים ברשות המאשימה הוראת נוהל העוסקת במבחנים להעברת תיק למסלול משמעת, הרי שעותר הוא לקבלה.

תמצית טיעוני המאשימה:

3. המאשימה טענה, כי אין בסיס לבקשת המבקש, ולא הובהר על ידו לצורך מה נדרשים מסמכים אלו. ככל שדרושים מסמכים אלו לצורך ביסוס טענה של הגנה מן הצדק, הרי שעל המבקש להציג תשתית ראיתית ברמה לכאורית לכל הפחות ולהסביר מהי התכלית לבקשתו.

סעיף 62 בחוק סדר הדין הפלילי (נ"מ), התשמ"ב-1982, קובע כי עם סיום חקירה, כאשר הראיות המצויות בתיק מספיקות להעמדה לדין, יש להגיש כתב אישום. העמדה לדין משמעת, הינה אפשרות נלווית להחלטה על סגירת התיק במישור הפלילי והינה החלטה עצמאית.

ההחלטה האם להעביר תיק להסדר מותנה נעשית בהתאם לנסיבות המקרה ולמדיניות המשפטית הרצויה ובהנחיה מספר 4.3042 'נוהל והנחיות להפעלת סימן א' 1' בפרק ד' בחוק סדר הדין הפלילי (נ"מ), התשמ"ב-1982, הובהר כי אין בהסכמת הרשות לערוך הסדר מותנה כדי לשלול מסמכותה להעמיד לדין חשודים אחרים באותן עבירות.

עצם קיום חלופה אחרת, בדמות דין משמעת והסדר מותנה, אינה מאינת האפשרות להעמיד נאשמים לדין פלילי באותם מעשים והעובדה שמקרים מסוימים הסתיימו בהסדר מותנה אינה מייצרת חסינות מפני העמדה לדין.

למאשימה שיקול דעת מנהלי רחב וגם אם שיקול דעת זה הופעל באופן שגוי בעבר, הרי שאין זה מבסס הגנה מן הצדק למי שיעבור עבירות אלו לאחר מכן.

לא ניתן להתעלם מהתמורות שחלו בשנים האחרונות בכל הנוגע למשחק בנשק ויד קלה על ההדק עלולה להביא לתוצאות הרסניות וקשות ואף הביאה בעבר (תפ"ח 22962-03-21 **מדינת ישראל נ' טויבי**). שינויים אלו מחייבים המדינה להתאים המדיניות ובמקרה הצורך, אף להגיש כתבי אישום בעבירות אלו.

בסיום תגובתה, הבהירה כי המסמכים אותם מבקש ב"כ הנאשם מפורסמים באתר משרד המשפטים ובאתר 'נבו' ובמסגרת החלטות אלו ניתן לראות עמדת המאשימה ביחס לסוגיית ההרשעה.

ליבת המחלוקת:

4. ניתן לומר בתמצית, כי המחלוקת בין הצדדים נעוצה ברצון הנאשם להוכיח שהיה על המאשימה לפעול בדרך של הגשת כתב אישום משמעותי או בדרך של הסדר מותנה ביחס לעבירה שבה הואשם, ולא לפעול בדרך של הגשת כתב אישום פלילי.

5. לצורך האמור, ביקש ב"כ הנאשם לקבל לידי פירוט התיקים שהועברו להליך משמעותי, או להסדר מותנה בעבירות נשק בכלל ובעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק פרטי בחמש השנים האחרונות.

6. המאשימה מצדה ביקשה להבהיר, כי החומרים המבוקשים מפורסמים באתר משרד המשפטים בכל הנוגע להסדרים מותנים ובאתר 'נבו' ביחס לתיקים שהוגשו לבית המשפט והסתיימו באי הרשעה.

7. ביום 13.7.22, ניתנה החלטה על ידי בית המשפט, בה התבקש להבהיר ב"כ הנאשם האם ביצע בעצמו חיפוש במאגרי המידע אליהם הפנתה המאשימה. במקביל התבקשה המאשימה להבהיר מדוע שלא תאפשר הגעה למידע המבוקש, באמצעות הנתונים המצויים ברשותה.

8. הצדדים נותרו חלוקים כאמור, שכן המאשימה בתגובתה טענה כי המידע לא מצוי בידה באופן מרוכז ונגיש וב"כ הנאשם הבהיר כי ערך חיפוש במאגרי המידע ואיתר מספר תיקים בהם הועבר הטיפול להסדר מותנה. עוד הוסיף ב"כ הנאשם, כי באתר משרד המשפטים ניתן למצוא התיקים שהועברו להסדר מותנה, אך לא התיקים שהועברו לטיפול משמעותי. טען כי לא ברור האם באתר זה מופיעים כלל התיקים שהועברו להסדר מותנה בחמש השנים האחרונות וככל שהתשובה לכך חיובית, עתר הוא לקבל הצהרת המאשימה ביחס לכך. באשר לתיקים בהם ניתנה הסכמת המאשימה לאי הרשעה, ציין כי אין זה הוגן מצד המאשימה להפנותו לאתר זה ומציאת תיקים אלו מהווה עבורו משימה בלתי אפשרית, וזאת כאשר החומר המבוקש, מצוי בחזקת המאשימה באופן מרוכז.

דין והכרעה

9. אין חולק כי המידע המבוקש על ידי הנאשם, מצוי בידי המאשימה. לה הנגישות למידע ולה האפשרות להפיק הנתונים הנדרשים על ידי הנאשם. המאשימה לא ציינה מה ההשלכות של חיפוש החומר במאגרי המידע זה. קיימת חזקה, או לכל הפחות הנחת דעת, כי נתונים אלו אגורים במחשבי המאשימה, בדרך שתאפשר שליפתם בצורה נאותה וללא השקעת אמצעים בלתי סבירים.

10. השאלה שעל הפרק, האם הנאשם עמד בתנאים הנדרשים כדי העברת הנטל מכתפיו (והרי ברי כי הטוען להפרת תנאי מתנאי סעיף 149 בחדס"פ, עליו ההוכחה) לכתפי המאשימה.

לאחר שבחנתי הנטען על ידי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שמחד המבוקש על ידי הנאשם לא יגרום לנטל ניכר ומשמעותי על המאשימה, ומאידך הצליח להעביר הנטל לכתפי המאשימה.

ובמה דברים אמורים; בית המשפט מקבל פרשנות המאשימה לפיה פעלה על פי ההנחיה, ונוכח המיוחס לנאשם כאמור בכתב האישום, פעלה כדין עת בחרה להגיש כתב האישום כפי שהוגש.

ברם, הגם האמור, על מנת להניח דעת בית המשפט והנאשם, יש להציג בפני בית המשפט והנאשם התמונה המלאה ביחס לאמור. קרי, להבהיר, כי לא היו מקרים אחרים בהם נסיבות העבירה לימדו על מעשה פזיזות ורשלנות בנשק, לבטח מהעת האחרונה, ולמצער לא בתקופה בה טוענת המאשימה כי החמירה עמדתה נוכח שיקולי מדיניות, ובאותם המקרים הסתיים ההליך בהעמדה לדין משמעת או בחירה בהסדר מותנה.

בית המשפט מוצא לקבוע כי שיקולי המאשימה, כפי שצוין לעיל, כל עוד נסמכים על ההנחיה והסייגים בה, הינם שיקולים סבירים המלמדים על שיקול דעת תואם מציאות משפטית.

ברם, הבחינה הנדרשת היא בחינת התיקים הדומים בנסיבותיהם לנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

עם זאת, נוכח העובדה שהנאשם הצליח להוכיח, במסגרת נ/3, כי היה מקרה חמור יותר מהמיוחס לנאשם, בו בחרה המאשימה לפסוע בדרך של הליך משמעת, הרי שנתון זה לבדו, מלמד על האפשרות שלא נסתרה על ידי המאשימה, כי באופן פוטנציאלי, קיימת אפשרות לפיה בחרה המאשימה לפעול בדרך דומה במקרים של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק.

נתון זה, ראוי שיתברר לעומקו. הדרך לביצוע בדיקה זו, סלולה כולה בחלקת המאשימה, והרי מדובר במארג נתונים המצוי בידה.

נוכח האמור, לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, ולאחר שהגעתי לכלל מסקנה לפיה האיזון בין זכות הנאשם לקבל לידיו נתונים הנוגעים להגנה אפשרית עבורו, והיקף המשימה שתוטל לפתח המאשימה, הגעתי לכלל החלטה לפיה המאשימה תעביר לנאשם בתוך 30 המבוקש על ידו. ימי הפגרה יבואו במניין הימים.

11. המאשימה תוכל למחוק הנתונים האישיים של החשודים/נאשמים בתיקים אלו, אך תותיר נסיבות ביצוע העבירות קריאות.

12. לצד רשימה זו, תבהיר המאשימה, האם מי מהתיקים הועבר להליך משמעת או של הסדר מותנה. ככל ומדובר בתיק בו הסכימה המאשימה לאי הרשעת הנאשם, הרי שיש לציין זאת בצורה ברורה, אך מבלי להיכנס לשיקולי המאשימה בקביעתה כאמור.

13. קובע דין למענה מפורט, ביום 22.9.22, בשעה 09:00. ב"כ הנאשם יוודא התייצבותו לדין.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ב, 10 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.